

Ad spm. nr. 375**Første næstformand (Henning Rasmussen):**

Fra statsministeren er modtaget supplerende svar på et af medlem af Folketinget Pia Kjærsgaard (FP) stillet spørgsmål.

Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende, forhandlingerne sp. 5471, var sålydende:

Til statsministeren (13/1 92) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Vil statsministeren oplyse, hvilke kommissioner og udvalg der i øjeblikket er nedsat af regeringen, og angive de enkelte udvalgs kommissorier, antallet af medlemmer og forventede udgifter ved udvalgsarbejdet?«

Supplerende svar (26/2 92):

Statsministeren (Poul Schlüter):

Indledningsvis henvises til mit foreløbige svar af 16. januar 1992, og jeg kan oplyse, at ministerierne har tilsendt Statsministeriet de ønskede oplysninger om kommissioner og udvalg.

Da det ikke vil være muligt at besvare det stillede spørgsmål inden for de rammer for besvarelse af spørgsmål, som er forudsat i Folketingets forretningsorden, har jeg efter aftale sendt spørgeren materialet fra ministerierne.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 23:

Forespørgsel til finansministeren [om hensigterne med cirkulæret af 21. januar 1992 om udlistering af statslige drifts- og anlægsopgaver].

Af Lykketoft (S) og Mimi Jakobsen (CD).
(Forespørgslen anmeldt 27/2 92).

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 227:

Forslag til lov om restaurations- og hotelvirksomhed m.v.

Af industriministeren (Anne Birgitte Lundholt).

(Fremsat 19/2 92).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Lissa Mathiasen (S):**

Folketingets Erhvervsudvalg har på et tidligere tidspunkt givet udtryk for, at man gerne så, at der blev set nærmere på lovgivningen omkring restaurations- og hotelvirksomhed, ikke mindst bestemmelsen om lejlighedsbevillinger. I den sammenhæng blev der nedsat et restaurationsudvalg, som i juni 1990 afgav betænkning, og nu små to år efter, den 11. marts 1992, har vi altså fået et lovforslag til behandling. Man kan undre sig lidt – i betragtning af at ministeren i fremsættelsestalen giver udtryk for, at lovforslaget stort set svarer til betænkningens flertalsindstilling – over, hvad der er årsagen til, at der skulle gå så lang tid.

Det er mange punkter, der bliver berørt i lovforslaget, og derfor betragter jeg det som mest naturligt også af tidsmæssige grunde kun at fremdrage nogle af de problemstillinger, som vi ser i dette forslag.

For det første lægger ministeren op til, at det fremover skal være den enkelte kommunalbestyrelses beslutning, hvorvidt der ønskes oprettet et egentligt bevillingsnævn i kommunen.

Det lyder umiddelbart ret fornuftigt, men for det første synes jeg, at der er grund til at udtrykke betænkelighed ved, at man måske derved forlods kommer i en situation, hvor det ikke er sikret, at der er en bred sammensætning af bevillingsnævnene, som det tidligere har været tilfældet.

Jeg kan heller ikke lade være med at stille følgende spørgsmål: Det er ikke ret længe siden, at vi har haft førstebehandling af lovforslag nr. L 129 fra sundhedsministeren om foranstaltninger mod alkoholmisbrug, hvori man netop bruger bevillingsnævnet som grundlag. Er der ikke en disharmoni i, at man i dette lovforslag lægger op til at overveje, om bevillingsnævnet overhovedet skal eksistere fremover?

Forslaget om generelt at udvide restaurationsnernes lukketid kunne også lyde besnærende, men jeg tror, der er meget delte meninger ude omkring om, hvorvidt det ville være hensigts-

[Lissa Mathiasen]

mæssigt, og én ting må man i hvert fald konstatere, nemlig at ministeren ikke har tænkt på, at der også er et personale, som det kommer til at berøre.

For det tredje savner jeg i ministerens forslag beskyttelsen af de unge som serveringspersonale, bl.a. fordi ministeren ønsker at give adgang til at kunne benytte kantiner, haller m.v. i et helt andet omfang end tidligere. I øvrigt mener jeg, at vi under udvalgsarbejdet skal kigge på, hvorvidt kantiner og haller m.v. skal kunne udnyttes på den måde.

For det fjerde lægges der op til en forenkling af reglerne om spilleautomater. Jeg tænker dels på afgiftsændringen, men også på opstilling uden tilladelse af op til tre automater. Det tror jeg også at vi bør kigge lidt nærmere på under udvalgsarbejdet.

Til slut skal jeg så nævne spørgsmålet om lejlighedsbevillingerne. Jeg sagde tidligere, at ministeren stort set havde levet op til flertalsindstillingerne, men netop på dette punkt følger ministeren ikke flertalsindstillingerne, til trods for at det netop var det punkt, der gav anledning til mange problemer ved behandlingen i udvalget.

Ministeren lægger op til et forsøg på kompromis, men jeg skal ikke undlade at sige, at vi ikke finder, at forsøget er faldet særlig heldigt ud, og at vi fra Socialdemokratiets side ikke vil kunne medvirke til at gennemføre det. Konsekvensen af ministerens udspil til § 22 vil for det frivillige ungdomsarbejde være en katastrofe.

Imidlertid ser jeg i dag i Jyllands-Posten, at formanden for Centralforeningen af Hotelværter og Restauratører, Peder Thomasen, citeres for at sige, at de professionelle restauratører bør stå for udskænkning ved rent kommercielle arrangementer, hvorimod hr. Thomasen mener, at velgørende arrangementer fortsat skal kunne foregå i foreningsregi og med frivillig, ubetalt arbejdskraft. Se, det var jo en helt anden snak, og jeg håber, at ministeren vil nærlæse denne udtalelse og positivt medvirke til, at vi ikke får lagt en bombe under sportslige, sociale og almennyttige formål, som tilfældet er med det udspil, der er kommet fra ministerens side til § 22.

Det var som nævnt nogle få kommentarer i overskriftsform til dette lovforslag, men som tidligere tilkendegivet forudser vi fra Socialdemokratiets side et grundigt udvalgsarbejde,

hvor vi naturligvis vil medvirke positivt ud fra ønsket om at få sammenstykket et mere brugbart værktøj, end vi mener der her er lagt op til.

Flemming Hansen (KF):

Jeg synes, det er et godt lovforslag, industriministeren har fremsat om det store kompleks, som lovforslag nr. 227 omhandler. Det har været længe undervejs, som det også fremgår af ministerens skriftlige fremsættelsestale, bl.a. fordi kommissoriet er udvidet, og man kan med rette sige, at der har været tale om et, så vidt jeg kan vurdere, overordentlig grundigt udvalgsarbejde.

Det er også rigtigt, som fru Lissa Mathiasen siger, at det er et lovforslag, som formentlig vil kræve en meget grundig debat i Folketingets Erhvervsudvalg, både når vi diskuterer åbningstider, spørgsmål om automater osv. og først og fremmest problemet omkring lejlighedsbevillinger, altså § 22.

Jeg synes, ministeren omkring dette spørgsmål er landet overordentlig fornuftigt, idet det jo fremgår af ministerens tale, at der til størstedelen af arrangementerne ikke længere vil være en fortrinsret for restauratørerne. Det var jo netop det, som fru Lissa Mathiasen efterlyste: at vi tog hensyn til sportslige og sociale arrangementer af enhver art, og det er vi naturligvis enige i.

Men hvis jeg må referere til et indlæg, der var i Børsens Nyhedsmagasin den 28. februar 1992, hvoraf det fremgår, at hver anden hotel- og restaurationsvirksomhed i Danmark kører med underskud, og at hver tredje er truet af konkurs, må vi jo også sige, at der er tale om en balancegang. Vi kan ikke sige, at vi kun skal tilgodese de sportslige og sociale arrangementer, vi skal naturligvis også tilgodese restaurations- og hotellers muligheder for at kunne drives som erhverv. Her synes jeg altså, at ministeren balancerer ganske godt, og det er vi tilfredse med.

Som sagt forventer vi et grundigt udvalgsarbejde. Vi glæder os til det, for vi synes, det er en meget spændende sag, som vel optager tusindvis af mennesker her i landet, og vi vil i hvert fald fra konservativ side yde vores bidrag til, at det bliver et meget godt og som sædvanlig sagligt udvalgsarbejde i Erhvervsudvalget.

Pia Larsen (V):

Der er to hovedformål med dette forslag til ændring af loven om hotel- og restaurationsvirksomhed, det ene er at foretage modernisering og forenkling af den gældende lov, og det andet er at indføre en decentralisering, således at f.eks. afgørelser om dispensationer i forhold til den gældende lov fremover træffes lokalt frem for som nu i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Begge disse hovedformål er helt i overensstemmelse med Venstres grundlæggende politik, at vi skal have så enkle og klare regler som muligt, og at beslutningerne skal træffes så tæt på borgerne som muligt.

Lovforslaget indeholder på mange områder forslag til større og mindre ændringer, men der er nogle specifikke områder, vi i Venstre gerne vil fremhæve. Vi lægger særlig vægt på, at det eksisterende alkoholbevillingssystem oprettholdes af hensyn til den offentlige ro og orden og således, at der fortsat er stram kontrol med, hvor der må udskænkes stærke drikke.

Venstre lægger ligeledes vægt på at få forenklet reglerne om enkeltstående arrangementer og lejlighedstilladelser. Ifølge forslaget vil der fremover kun være krav om medvirken af en restauratør i de tilfælde, hvor der er tale om større serveringer og/eller udskænkning af spiritus. I de tilfælde, hvor der kun er tale om enkel bispisning og servering af ikkealkoholiske drikke, kræves der desuden ikke lejlighedstilladelse, det vil sige, at vi fremover slipper for en masse irriterende og unødvendigt bureaukrati, når vi ønsker at samle nogle mennesker til et møde, en fest og lignende.

Det foreslås desuden, at den generelle åbningstid for restaurationer udvides til kl. 2, hvor den i dag er til kl. 24. Det har vist sig, at der løbende har været et meget stort antal ansøgninger om udvidet åbningstid, som i langt de fleste tilfælde er blevet imødekommet. Ved således generelt at udvide åbningstiden med 2 timer undgår vi en masse overflødig administration, og vi undgår formentlig også en del uro og ballade, når der ikke er tvivl om, hvornår den ene og den anden restauration har lukketid. Det vil dog fortsat være muligt for de lokale myndigheder at bestemme, at nogle restaurationer skal lukke tidligere end kl. 2. Det kan begrundes i miljømæssige hensyn og hensynet til den offentlige ro og orden.

De øvrige elementer i lovforslaget, som jeg ikke har nævnt her, betragter vi i Venstre også som tiltrængte moderniseringer og forenklinger, som vi fuldt ud kan støtte, men vi er klar over, at lovforslaget kræver en grundig udvalgsbehandling, og det vil vi gerne være med til.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Efter betæneligheder, der her blev tilkendegivet ved, hvis man ikke fjernede det bureaukratiske, og den glæde, der var ved, at der nu skete nogen afbureaukratisering, vil jeg gerne spørge, om fru Pia Larsen ikke har tilsvarende betæneligheder – jeg mener ikke at have hørt dem overhovedet i ordførertalen – over for de katastrofale ting, der bliver resultatet af § 22 set i forhold til det frivillige ungdomsarbejde, sociale arbejde m.v. Har fru Pia Larsen slet ikke nogen betæneligheder dér?

(Kort bemærkning).

Pia Larsen (V):

Jo, der vil altid være betæneligheder ved dette her, men vi ser decentraliseringselementet som meget betydningsfuldt. Mange af disse afgørelser og vurderinger af, om der er tale om velgørende formål eller der er andre særlige forhold, der gør sig gældende, kan træffes lokalt, hvor man ved, hvad det drejer sig om. Det er ikke noget, vi skal afgøre her.

Tommy Dinesen (SF):

Som det er fremført, så ligger der jo en betænkning bag ved det omfattende lovforslag, der her er til behandling. Der er mange punkter, som jeg tror skal belyses. Vi har jo allerede på nuværende tidspunkt fået adskillige henvendelser, som vi naturligvis vil gennemgå, og jeg tror, at der er vidt forskellige indstillinger på dette område.

Vi synes, det er i orden, at man har taget det nye med, at man kigger på gælden til det offentlige, hvis en bevillingshaver eller ansøger har en stor gæld, ligesom vi har accepteret det på andre områder såsom taxachauffører osv.

En anden ting, som vi mener er vigtig, er, at det ikke skal være tilladt for mindreårige, altså unge under 18 år, at servere, også fordi vi mener, der ligger en beskyttelse i det i visse tilfæl-

[Tommy Dinesen]

de. Det er nok ikke helt urigtigt, som det er blevet fremført af bl.a. tjenernes fagforening, at der kan være en del seksuel chikane inden for dette område, og det mener vi selvfølgelig ikke der skal være mulighed for. Derfor mener vi, at kravet om, at mindreårige ikke må servere, er vigtigt, uanset om det er under lejlighedsbevillinger eller andre steder.

Med hensyn til, om man skal have lov til at have åbent til kl. 2 frem for kl. 24 som i dag, må jeg sige, at vi er noget splittede i mit parti. Som nogle fremførte, må man jo sige, at det er bemærkelsesværdigt, at lukkeloven, hvor det drejer sig om alle de sunde ting, som man kan købe forskellige steder, er meget striks med, hvor længe en butik kan holde åbent, mens det jo ikke ligefrem er de sundeste ting, man serverer på en restauration, i hvert fald ikke den flydende afdeling, men dér kan man have åbent til kl. 2 og nogle gange til kl. 5. Men det problem vil vi nok få afklaret under det kommende udvalgsarbejde, vi skal nok blive enige om et eller andet på det område.

Men jeg synes også, at vi må give fagbevægelsen ret, når den fremfører, at der er nogle arbejdsmiljøproblemer med hensyn til at arbejde på tidspunkter, som godt kan være om natten. Det er der jo, det er noget, man ved, og det er jo almindeligt kendt, at der inden for dette her område er problemer, lige så vel som der er for søfolk og andre. Nogle af dem, der er mest belastet, er folk i tjenerbranchen.

Men hensyn til bevillingsnævnet mener vi, at det er noget, der skal være i de forskellige kommuner. Vi mener, det er godt, at branchen her er med til selv at pege på, hvem der skal have lov til at have bevilling. Branchens kendskab er udmærket, også med hensyn til om der udstedes for mange bevillinger, så en hel del vil gå nedenunder og hjem, hvilket ingen kan være interesseret i.

Vi synes, det er udmærket, at man i lovforlaget fastholder, at f.eks. bryggerier ikke kan eje restaurationer, således at restauranterne bevarer deres selvstændighed. Det ser man ikke i mange andre lande, men det er udmærket.

Med hensyn til lejlighedsbevillinger har vi nogle problemer, og det er nok her, at uenigheden vil komme til at stå under det videre arbejde. Der er f.eks. gøglere, der mener, at der er nogle problemer i det; men når man som medlem af et politisk parti har været ude til utallige

festtaler, ved man jo også, at det er ret vigtigt, at der er mulighed for lejlighedsbevillinger. Det vil vi som sagt også se på.

Alkoholbevillinger, der ikke bliver brugt, er et problem. Selvfølgelig er der noget rigtigt i, at der i nogle tilfælde, hvor en restauration er til salg, følger en bevilling med, det er ganske givet vigtigt, men vi mener ikke, det er heldigt, at nogle har en alkoholbevilling i for lang tid, uden at der er behov for den, uden at de bruger den.

I betænkningen er også omtalt sådan noget som dørvogtere, altså dem, der lukker folk ind og ud – det er gerne nogle store brød, og det skal de vel være i den branche – hvor der har været adskillige eksempler i dagspressen på uheldige ansættelser. Jeg ved ikke, om man kunne indføre, at dørvogtere skal godkendes i bevillingsnævnet, men vi mener i hvert fald, der skal være en garanti for, at de, der er dørvogtere, ikke er kriminelle eller har en kriminel fortid.

Med hensyn til, om alderskravet for at få en bevilling skal være 23 eller 25 år, synes jeg sådan set, at 23 år er udmærket.

Og så noterer vi med tilfredshed, at et forslag, som SF stillede for 6-7 år siden om, at man skulle kunne købe kaffe på alle restaurationer, stadig væk er med i loven; det er jo et stort fremskridt.

Vi er altså positive over for på at kigge på nogle af de ændringer, der ligger i dette lovforslag. Det er ret omfattende, mener jeg nok, men i det udvalgsarbejde, der forestår, må vi jo få klaret de uenigheder og de problemer, der er.

Annette Just (FP):

Så står vi igen med et af de lovforslag, som starter med at sige: Nu prøver vi på at sammenskrive noget af det mismask, som Folketinget har fået puttet sammen i tidens løb, og det er da en god ting, at man i hvert fald får det samlet i ét lovforslag, så man kan se, hvad det hele drejer sig om.

Når man så begynder at læse i det, så starter man vældig positivt og siger: Fint! Nu skal vi tale om frihed, liberalisering, et ordentligt fag, og vi kan starte med at fjerne lukkeloven. Men åh nej, de skal stadig lukke kl. 2. – Og vi kan få folk til at servere. – Men åh nej, de skal være over 18 år. – Så må jeg sige, at så er det jo altså så som så med liberaliseringen.

[Annette Just]

Imidlertid er der positive træk i det, og jeg vil gerne starte positivt i dag, men der er også ting, som vi absolut bør se videre på i udvalgsarbejdet. Det er vel ikke nogen hemmelighed, at Fremskridtspartiet går ind for, at lukkeloven simpelt hen skal fjernes, men kl. 2 er bedre end midnat, så det er da i hvert fald et positivt skridt.

Men der er også ting, der decideret er imod, hvad Fremskridtspartiet har sagt og ment og gjort igennem de mange år, f.eks. at det offentlige skal kunne sige: I kan ikke få bevilling, hvis I skylder det offentlige noget. Rent faktisk kan man, hvis en restauratør skylder det offentlige 100.000 kr., fratage restauratøren bevillingen. Det synes vi er i den grad urimeligt og en akavet måde at gøre tingene på, for hvordan i alverdens riger og lande skal restauratøren, som måske har en stor kro liggende ved et godt vejkryds, så nogen sinde komme til at betale tilbage?

Der er flere ting, vi skal have set på. Flere talere har været inde på problemerne med lejlighedsbevillingerne. Der er ingen tvivl om, at hvis man overhovedet skal have regler – og det kan jeg forstå der er et folketingsflertal der gerne vil – så skal der i hvert fald være mulighed for, at man kan give lejlighedsbevilling til alt, der har et almenyttigt formål, uden at man skal have restauratører med. Det er i virkeligheden også det, der er sagt fra flere taleres side: Vi må ikke udelukke det private initiativ til at gøre noget for et godt formål.

Jeg har et direkte spørgsmål her og nu – jeg skal nok komme med mange flere i udvalget, hvor vi håber på at vi får et godt og grundigt udvalgsarbejde – til ministeren: Hvordan harmoniseres dette lovforslag i virkeligheden med EF-reglerne? Hvis det nu går hen og bliver et ja til EF-Unionen, skal vi så i virkeligheden lave denne lovgivning om om et halvt til et helt år? Hvordan er reglerne i de andre EF-lande?

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Man kunne blive en lille smule i tvivl, om indledningen af fru Annette Justs tale var et forsøg på at være morsom eller ren sarkasme, eller hvad det var. Derfor vil jeg gerne spørge – sådan meget kontant, men meget alvorligt ment – om det skulle opfattes sådan, at fru Annette Just synes, at den minimumsalder på 18

år, som er sat, for at mennesker skal kunne servere alkoholiske drikke, er urimelig.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Jeg er frygtelig ked af, at noget, som absolut ikke var en morsomhed, blev optaget, som om det var morsomt. Jeg har nemlig så svært ved at være morsom, men denne gang var det faktisk ikke meningen.

Jeg mener, det er urimeligt, at de skal være over 18 år, hvis man gerne vil have nogen til at hjælpe med at servere ved et større arrangement. Jeg taler ikke om, at de skal gøre det alene, jeg taler om, at man gerne have nogle til at hjælpe med at servere. Jeg ser intet til hinder for, at en 16-årig kunne hjælpe med serveringen ved sådan en lejlighed.

(Kort bemærkning).

Tommy Dinesen (SF):

Jeg tror, det var forrige fredag, vi havde en diskussion om børns og unges arbejde. Der findes nogle regler for det, og jeg synes ærlig talt, at regler på det område er udmærket.

Nu nævnte fru Annette Just 16 år, men er det 14 år, er det 13 år, er det 12 år? Er det meningen, at børn skal have lov til at gå og servere på værtshuse? Jeg vil da godt have at vide, om det er Fremskridtspartiets politik for arbejdsmiljø og beskyttelse af børn og unge.

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Nej, jeg opfattede det ikke som et forsøg på at være morsom; det sagde jeg ikke, jeg spurgte, om det var det. Men nu er jeg altså klar over, at det var ramme alvor, og så må jeg udtrykke min absolutte mangel på forståelse for, at Fremskridtspartiet kan vise en så total mangel på forståelse for det alvorlige i denne sag.

Det er absolut nødvendigt, at vi holder på, at det skal være voksne mennesker, der beskæftiger sig med farlige sager.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Må jeg godt få lov at sige, at jeg ikke har talt om hverken smugkroer eller andre beværtninger, men jeg har talt om, at der skulle være mu-

[Annette Just]

lighed for, at man til større arrangementer kan indkalde ekstra mandskab, og selv om de så skulle være under 18 år, ser jeg intet farligt i det. Jeg ser intet farligt i det, selv hvis det skulle være en på 15 år, der kunne hjælpe med at servere. Tænk, hvis det nu var sodavand. Jeg ved ikke, hvori det farlige skulle være ved at bære nogle sodavand ud til dem, der gerne vil have det. Der er jo ingen, der siger, at det absolut skulle være øl og whisky hele vejen igennem.

Det, jeg taler om, er medhjælp ved større arrangementer, hvor der bl.a. spises og lignende. Jeg kan ikke se, der er noget som helst farligt i, at en, der er under 18 år, er medhjælper til sådan noget. Jeg sagde udtrykkeligt, at de ikke skal stå for det.

Addi Andersen (CD):

Det er et grundigt udvalgsarbejde, der ligger bag det forslag til ny hotel- og restaurationslov, som industriministeren har fremsat, og CD vil gerne benytte lejligheden til at takke de berørte parter for deres indsats. Også ministeren skal have tak for lovforslaget, som er en meget tiltrængt modernisering af loven. Lovforslaget bærer præg af, at alle er gået med i et arbejde for at yde en konstruktiv indsats.

Der er som nævnt tale om en tiltrængt modernisering og opstramning, hvor der bl.a. skal ryddes op. Enigheden har været stor undervejs, selv om det er store interesser, der står på spil, men det har ikke været muligt at føre enigheden helt igennem, og det beklager CD meget.

Tal udarbejdet af Købmandstandens Oplysningsbureau viser den kedelige udvikling, at mere end 250 bevillingshavere gik konkurs i 1990-91. Derfor forstår CD godt de store betænkkeligheder, som Centralforeningen af Hotelværter og Restauratører i Danmark har givet udtryk for over for industriministeren. Foreningen udtrykker også stor skepsis over for administrationen af den kommende lov, og baggrunden er de erfaringer, man har høstet gennem årene.

Der er flere hjørner i dette lovforslag, men det skarpeste er efter CD's opfattelse lejlighedsbevillingerne. Jeg ved, at industriministeren har udfoldet store anstrengelser for at nå frem til et kompromis mellem flertallet og mindretallet i restaurationslovsudvalget.

Hele turisterhvervet er i en rivende udvikling, og selv om CD udmærket er klar over, at der bl.a. gennem lejlighedsbevillinger samles mange penge ind til almennyttige formål, behøver det ikke at ske på bekostning af en branche, der i forvejen er trængt. Et tættere samarbejde mellem arrangører og bevillingshavere må kunne lade sig gøre, så begge parter er tilfredse. Det handler også om arbejdspladser, og i CD er vi, ligesom alle andre partier er det, stærkt optaget af, hvordan man bærer sig ad med at få og beholde flest mulige i gang på arbejdsmarkedet. CD vil gerne være med til at bakke op i stedet for at lave barrierer.

Angående bevillingsnævnene bakker CD op omkring det synspunkt, som Centralforeningen af Hotelværter og Restauratører i Danmark er fremkommet med. Den ønsker mere ensartede vilkår landet over. I CD er vi efterhånden betænkelige ved alle de initiativer, som lægges ud til den enkelte kommunes afgørelse.

CD er tilfreds med de positive elementer i lovforslaget, hvor den konstruktive vilje i udvalgsarbejdet er slået igennem. Det gælder de nye bestemmelser om næringsbrev, gæld til det offentlige og forenklingen i ansøgningsreglerne, hvor man fremover kun skal søge hos politimesteren, som sender papirerne videre i systemet, hvis det er nødvendigt.

CD vil gerne opfordre til et konstruktivt udvalgsarbejde, hvor vi endnu en gang ser på, om vi ikke kan fjerne de sidste anstødsstene og derigennem give bedre vilkår for en betrængt branche.

Lone Dybkjær (RV):

Også Det Radikale Venstre er rimelig positivt over for lovforslaget.

Vi er sådan set i lighed med Fremskridtspartiet tilhænger af, at der bliver friere åbningstider; om det ligefrem skal være så vidt, som Fremskridtspartiet mener, det ved jeg nu ikke, men vi er i hvert fald tilhængere af, at der åbnes nogle muligheder.

Dog synes jeg selvfølgelig, at der er nogle problemer omkring den støjmessige – eller miljømæssige, som der står, men det er jo specielt den støjmessige – side af sagen, og man må prøve at finde en eller anden mulighed for regulering, som er rimelig over for dem, der bor i nærheden, men al praksis viser jo, at det

[Lone Dybkjær]

er svært. Det er jo ikke nok at sige, at man bare kan flytte til et andet sted, eller at man vidste, at der lå en bar, inden man kom, og al den slags ting. Det kan vi ikke med den nuværende boligregulering, og jeg ved ikke, om man igennem udvalgsarbejdet kan finde en eller anden form for hensigtsmæssig begrænsning, men generelt synes vi, det er udmærket med en udvidelse.

Vi er også tilhængere af, at man ikke får bevilling eller de andre ting, som er nævnt i forslaget, hvis man har gæld.

Spørgsmålet om lejlighedstilladelser til kantinelokaler m.v. er efter de hastige drøftelser i hvert fald noget af det, vi gerne vil kigge nærmere på under udvalgsarbejdet. Vi er naturligvis tilhængere af, at der fortsat er mulighed for et restaurationsliv her i landet, men vi vil godt have lov til at kigge lidt nærmere på det i lyset af de beskatningsmæssige sider af området, for jeg tror faktisk ikke, at tingene kan ses isoleret, sådan som det er gjort her, og det er navnlig det, vi vil hæfte os ved under udvalgsarbejdet.

Glønborg (KRF):

Jeg må lige gøre opmærksom på, at Kristeligt Folkepartis ordfører på området, hr. Lys-holm Christensen, er optaget af andet møde, og at jeg derfor skal tale på partiets vegne.

Vi er tilfreds med den beskrivelse, der er givet af de anstrengelser, som bevillingsmyndighederne skal gøre sig for at regulere antallet og placeringen af restauranter, men vi er utilfreds med, at man, som der står i fremsættelsestalen, har en ordning, så kommunalbestyrelsen skal kunne uddelegere sin kompetence til et af kommunalbestyrelsens udvalg eller den kommunale administration. Jeg synes, at det at fastlægge en kommunes politik på området – beslutningen om, hvor mange bevillinger der egentlig er brug for, for at der kan være rimelig dækning, og hvornår der er for mange, forkert placeret visse steder og ikke i den ånd, som er beskrevet i loven – er det forkert at gemme væk i et udvalg, hvis møder er lukkede, eller i administrationen. Jeg synes rent ud sagt, at det er forfærdeligt, at man overhovedet kan forestille sig, at en så vigtig sag kan uddelegeres til administrationen.

Kristeligt Folkeparti vil klart forlange, at en sådan beslutning skal tages i det åbne kommunalbestyrelsesmøde, så hvert enkelt kommu-

nalbestyrelsesmedlem må tage sin beslutning i offentlighed. Vi er ikke tilfreds med, at der blot henvises til, at man kan begære sagen op i kommunalbestyrelsen, det skal simpelt hen være sådan, at det er kommunalbestyrelsen, der træffer afgørelsen.

Man er meget omhyggelig med at skrive i § 10, at et afslag på en bevilling kan ankes, men hvor er muligheden for at protestere imod en tilladelse? Når man tænker på, hvor grundige beskrivelser vi har for regler på miljø- og planlægningsområdet, og hvor mange muligheder der er for alle interesserede for at klage, vil man så ikke erkende, at dette i allerhøjeste grad også kan blive et miljøproblem? Der skulle være en almindelig indsigelses- og klageret for naboer, idræts- og ungdomsledere, skolefolk, og hvem der nu ellers kan have grund til at kritisere udstedelsen af en bevilling.

Så ønsker vi en lille bitte ændring i § 24, stk. 4. Det er kun lige et ord og et tal, vi skal have sat ind, og enhver med interesse for sagen kan se, hvad der vil ske, hvis vi tilføjer det lille ord og det lille tal. Det er tallet »1« og ordet »og«, der skal puttes ind i stk. 4. Jeg kan lige så godt afsløre for dem, der ikke sidder med lovforslaget foran sig, at det vil gøre, at salg af spiritus til unge under 18 år bliver forbudt. Det mener vi ville være det bedste, for vi synes, det er vanvittigt, at en 10 års knægt kan gå ind og købe hvad som helst af den slags.

Vi ønsker også en udvidelse af rækken af de drikke, bevillingshavere har pligt til at føre. Der står lyst øl, alkoholfrit øl og kaffe, men vi synes, man bør tage så meget hensyn til de folk, der er på antabus, at de også kan få et glas vin i forbindelse med maden, uden at de bliver syge af det, og derfor bør der også stå afgiftsfri vin, juice og – hvorfor i alverden skal tedrikkerne snydes – te og kaffe.

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Jeg vil gerne starte med at sige tak for de mange positive bemærkninger til dette meget komplicerede lovforslag. Jeg har hørt bemærkningerne om, at der er gået meget lang tid, fra betænkningen kom, og til lovforslaget kom, og bortset fra at noget af tiden gik med valget, kan jeg forsikre, at det antal høringssvar, der kom ind, også forårsagede en kraftigt forlænget frist i forhold til, hvad jeg selv havde planlagt. Det er en lille indikation af det antal henvendelser,

[Industriministeren]

jeg er overbevist om Erhvervsudvalget vil få i anledning af denne lovgivning, for det er en lovgivning, som ganske mange interesserer sig for, og som jeg er sikker på også vil blive genstand for en både lang og grundig udvalgsdrøftelse.

En enkelt bemærkning til fru Lissa Mathiasen, der selvfølgelig skuffede mig lidt, fordi hun åbenbart næsten ikke ønskede nogen af de forbedringer, der er i loven, og som også er indstillet af udvalget, gennemført.

Vedrørende de lejlighedsbevillinger, som alle har diskuteret, kan jeg oplyse, at det ikke er tanken med det foreliggende lovforslag, at der ikke skal kunne gennemføres velgørende arrangementer uden restauratør. Det, det har drejet sig om, er at prøve at få en definition ind i lovgivningen, som lagde lidt mere faste rammer end det, det efterhånden havde udviklet sig til i den gamle lovgivning. Jeg er klar over, at der altså er et behov for at få nogle klargørende diskussioner om denne § 22, men jeg vil godt slå fast, at de velgørende arrangementer selvfølgelig ikke er medtaget, for at de skal køres af restauratører, hvad der også bekræftes af restauratørerne som sådan, hvis der i øvrigt er tale om reelt velgørende arrangementer, og det er den afgrænsning, vi gerne har villet lave.

Ellers vil jeg blot sige, at jeg og ministeriet står til rådighed for de mange spørgsmål, vi er sikre på udvalget vil stille.

Lissa Mathiasen (S):

Det er ministerens kommentar til min ordførertale, der kalder mig herop.

Jeg startede med at tage 4 punkter frem, bl.a. om bevillingsnævnet, og rejste nogle spørgsmål om relationen til lovforslag nr. L 129, hvilket jeg faktisk mener der er nogle problemer i, bl.a. at der ikke er den samme bredde i bevillingsnævnet, men lad os kigge på det under udvalgsarbejdet.

Tilsvarende nævnte jeg lukketider, hvor jeg også mener der ligger nogle problemer. Ikke mindst i den forbindelse kunne det være naturligt at sige, at man lokalt i kommunerne måtte have lov til at afgøre spørgsmålet. Nogle mener, det er en fordel, at alle lukker på én gang, andre mener, at det er en fordel at have de successive lukketider.

Så rejste jeg til sidst spørgsmålet om hallerne, udvidelsen af kantinerne og ændringerne i

forbindelse med spilleautomaterne, og jeg sagde, at der ikke fra vores side var lagt op til en afvisning, men at jeg syntes, vi skulle kigge på det.

Til gengæld glædede jeg mig lidt over ministerens bemærkning om § 22. Jeg følte, at det da i hvert fald var en lille bitte flig af en lillefinger at få af noget, som jeg mener er meget væsentligt at drøfte, og når fru Pia Larsen siger, at det ikke er noget, vi kan gøre noget ved, og ikke noget, vi bør røre ved, så vil jeg sige, at vi faktisk herindefra har en mulighed for at få penge til fremover at sikre det frivillige ungdomsarbejde m.m. Det er op til et flertal i Folketinget at afgøre det, og derfor kan vi også gøre det, hvis viljen er til stede.

Fra Socialdemokratiets side ønsker vi at medvirke til at fjerne bomben og at udvise vilje til fortsat at kunne give det frivillige ungdomsarbejde mulighed for også at have en økonomi at arbejde med. Jeg tror, de fleste vil give mig ret i, at opgaven ville være nærmest uløselig, hvis kommunerne skulle uddele omkring 500 mio. kr. på landsplan til dette arbejde. De skulle inddrives via nye skatter, og det tror jeg ikke befolkningen ville synes om, men til gengæld har jeg en fornemmelse af, at de fleste vil synes, det er lidt mere fornøjeligt at aflevere penge til det frivillige arbejde, når man selv får en lille fornøjelig oplevelse ud af det samtidig.

Så jeg håber også, at fru Pia Larsen og Venstre er indstillet på at kigge lidt mere positivt på det end umiddelbart tilkendegivet her ved førstebehandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 218: